WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 36 4 SEPT. 1965

„Haha! Nou denken ze dat ze een hele school vissen aan de haak hebben!"

OOM DONALDS BRIEVENBUS

TINE BUYS, OOSTZAAN. In welke klas zit je nu, Tine? Ik houd ook verschrikkelijk veel van cake, en je kunt het geloven of niet, maar ik bak er weleens een zelf! **INGE KOCH, ALKMAAR.** Dat versje over Wieringen vond ik leuk, Inge, maar vertel je me de volgende keer, als je een briefje schrijft, eens iets over jezelf? **HELMIE KRAPELS, GELEEN.** Met die twee tekeningen was ik erg blij, Helmie! Ik heb ze goed bewaard! Maak je nog eens zo'n mooie tekening voor me? Dag, Helmie! **ROELIEN BASTIAANSE, ROTTERDAM.** Dat was een moeilijk raadsel, Roelien, en hoe ik ook gepiekerd en gepeinsd heb, ik weet de oplossing niet! Schrijf je me die nog eens? **ELSJE VEENSTRA, EMMEN.** Wat een verschrikkelijk ingewikkeld antwoord had je voor dat raadsel bedacht! Geen wonder dat de neefjes en ik het niet wisten!

Vergeten jullie niet, duidelijk je naam en adres te vermelden, en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS, als je schrijft naar Postbus 792, Amsterdam.

OPLETTEN ALLEMAAL

DE winnaars van prijsvraag nr. 29 zijn: **1e prijs:** Johannes Boers, Contractpension „Rita", Wilhelminastr. 35, **Zwolle. 2e prijs:** Marianne Bravenboer, Casteleijn 125, **Turnhout (België). 3e prijs:** Kinderen Kroon, **Emmer Compascuum;** Peter Wensveen, **Delft;** Fokje v. d. Meulen, **Marrum;** Henk op 't Rost, **Weert;** Anja Bos, **Doorn;** J. Schepers, **Ruurlo;** Anastasia Leeuwangh, **Rotterdam;** Wim Verheijen, **Apeldoorn;** Baakje de Haan, **Leeuwarden;** Jan Veenstra, **Ossenzijl. 4e prijs:** Lia Schot, **Dordrecht;** Jan Kraak, **Oud-Beijerland;** Gerda de Kruijf, **Utrecht;** Hans v. d. Heuvel, **Zoutelande;** Jenni Hulsink, **Zwolle;** Joost Vernooij, **Tilburg;** Marike de Graaf, **Haarlem;** Jan v. Leuveren, **Nijkerkerveen;** Grietje Hoekstra, **post St. Nicolaasga;** Eddie Schoonbergen, **Amsterdam;** Corrie Klijn, **Scheveningen;** Charles v.d. Straten, **Baarn;** Mattie Nikkessen, **Vleuten;** Ton v. Os, **Meerveldhoven;** Truus v. d. Molen, **Broek op Langedijk;** Berrie Streep, **Heemskerk;** Loes Ooijevaar, **Alkmaar;** Han Wuts, **Horst;** Corretje v. Mierle, **Dieren;** Rinus Dellebeke, **Nieuw- en St. Joosland.**

De oplossing van prijsvraag nr. 34 luidt: HARP.

ONS ZIEKENLIJSTJE

HIER volgen weer de namen van zieke vriendjes en vriendinnetjes, die erg blij zullen zijn met wat post: **CARLA DE KIEVID,** 7 jaar — speldjes en postzegels — San. Zonnegloren, Vrouwenlighal, Soest. **MARIE-LOUISE DIELEMAN,** 12 jaar — filmsterren, speldjes en suikerzakjes — St.-Elizabeth-ziekenhuis, Lucia-afd., Beverwijckstraat 2a, Tilburg. **NILS VELLINGA,** 13 jaar — foto's van filmsterren, beatgroepen en dieren — Academisch ziekenhuis, Kinderafdeling K, Utrecht. **JAN SMEETS** — speldjes en postzegels — Min. Talmastraat 14, Heugemmesveld, Maastricht. **JACKIE DE VRIES,** 6 jaar — speldjes — B. de Rijkstraat 56, Beverwijk. **A. v. d. SCHANS** — postzegels — Militair Sanatorium, Gebouw A, Kamer I, Utrechtseweg 303, Amersfoort. **LEO MITTERTREINER,** 12 jaar — speldjes en dierenkaarten — Kinderpaviljoen, San. Zonnegloren, Soest.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 36

HENK heeft twee bladzijden van zijn taalschrift helemaal vol letters gezet, kriskras door elkaar. Toen meester Bert dat zag, kwamen zijn vijf haren van boosheid overeind, maar toen hij wat nauwkeuriger keek, ontdekte hij dat Henk een puzzeltje had gemaakt. Door zijn nieuwsgierigheid vergat de meester dat hij boos was en na wat zoeken vond hij de oplossing. Zou dit jullie ook lukken? We geven er wel een aanwijzing bij. Henk had namelijk alle letters van het alfabet in zijn schrift geschreven èn nog tien andere letters. Deze tien letters vormen de naam van een bekend iemand. Om deze naam te vinden moet je dus de letters A tot en met Z doorstrepen en van de overgebleven tien de naam vormen, die uit twee woorden bestaat.

Schrijf de naam op een briefkaart en stuur deze vóór 9 september naar DONALD DUCK, postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de briefkaart en zet in de linkerbovenhoek: „OPLOSSING NR. 36", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

WALT DISNEY

Dagobert Duck

En zo . . .
Laat het nieuwe lid naar voren treden!
Toe maar, oom Dagobert, het hoort er nou eenmaal bij als je aangenomen wilt worden!
Dat deed toch geen pijn, of wel?
Eh, nee hoor, niet zo erg!
KLETS!
Welkom in de Club van de Taffe Jongens!
Oh, er is nog een kleinigheid, oom Dagobert . . .
U moet vijf gulden clubgeld betalen!
Oh, wat een tegenvaller! MOET dat nou echt?
En zo komt een uitgelaten groepje Taffe Jongens samen bij de bushalte . . .
EN DATTEME TOFFE JONGENS ZIJN DAT WILLEWE WÉÉÉTEN...
Waarom staan ze daar nou te zingen?
Ze hebben gewoon plezier, oom Dagobert! Zullen we meedoen?
We hebben nu geen tijd voor beuzelarijtjes, Donald! Straks is iemand me vóór geweest bij dat pakhuis!
Goed, goed!
Later . . .
Kan die bus niet wat harder rijden?
Rustig, oom Dagobert! Kalmpjes aan!
Hé! Kijk daar eens!

Daar staat een complete kermis!
Kom mee, dan gaan we in de draaimolen!
Joehoe!
Wacht eens even! En mijn geld dan? Dat ligt nog steeds te beschimmelen!
Dit is een PLEZIERtochtje, denk daar aan!
Maar de aankoop van dat pakhuis kan niet uitgesteld worden voor een beetje PRET!
KAARTJES
Wees nou geen spelbreker, oom Dagobert!
Spelbreker, hè?
FLIP
Oh, er is iets kapot!
KLONK!
Allemaal uitstappen, mensen, er zit een takje in de machine en nu is-ie stuk!
Nou, dan gaan we maar terug naar de bus!
Kom mee! Laten we een ritje gaan maken in het reuzerad!
Joepie!
Oh, nou dat weer!
REUZENRAD
Nou, er zijn verschillende manieren om spelbreker te zijn!

Psst . . .
psst . . .
Verkocht!
KAARTJES
Het spijt me, jongens! We gaan sluiten! Orders van de eigenaar!
Hmf . . . leuk hoor! Aardig van die eigenaar om onze pret te bederven!
Kom, Totte Jongens, allemaal instappen!
Ziezo, chauffeur, laat maar eens zien wat je kunt! Geef 'm van katoen!
Hé, wedden dat ik weet waarom u ineens zo uitgelaten bent, oom Dagobert?
U hebt die kermis gekocht! U bent de eigenaar!
Heh-heh!
Zo! Dat hoor ik net! Mooi is dat!
Iedereen die ervoor is om deze lelijke spelbreker uit de Club te gooien, roept VOOR!
VOOR!
En dat geldt ook voor zijn neef!
ERUIT!
GANZENDAM
Nou, daar gaat ons plezierritje! Dank zij u!
Het spijt me, neef, maar ik denk NOOIT aan plezier-tjes als ik met een handeltje bezig ben!

En dit handeltje is te mooi om te missen!
DAT moet ik nog zien!
Even later . . .
Daar staat het, Donald! Een prachtig pakhuis om mijn beschimmelde geld in te luchten!
Wie is die Theodoor Slinks?
THEODOOR SLINKS' PAKHUIS
Ze zeggen dat het een geslepen mannetje is! Ik zal goed op moeten letten!
Ik heb goed nieuws voor je, Dagobert!
Als je de zaak vandaag koopt, laat ik de prijs zakken tot ƒ 2000,—!
Tweeduizend gulden voor dat enorme pakhuis? Wat steekt daar achter?
Niks . . . Ik heb het geld nodig om een race-auto te kopen voor mijn arme ouwe opoe op haar verjaardag!
Dat klinkt aannemelijk . .
Dat klinkt VERDACHT, volgens mij!
Misschien zit er zand in het fundament, en staat het gebouw op instorten!
Nee . . . ik heb navraag gedaan bij de bouwinspectie!
Misschien gaan ze hem afbreken en komt hier 'n verkeersweg!
Nee, ik heb navraag gedaan bij de verkeersinspectie!
THEODOOR SLINKS' PAKHUIS
Op sommige gebouwen staat een heel hoge BELASTING!
Niet op dit gebouw! Ik heb navraag gedaan bij de belastinginspectie!

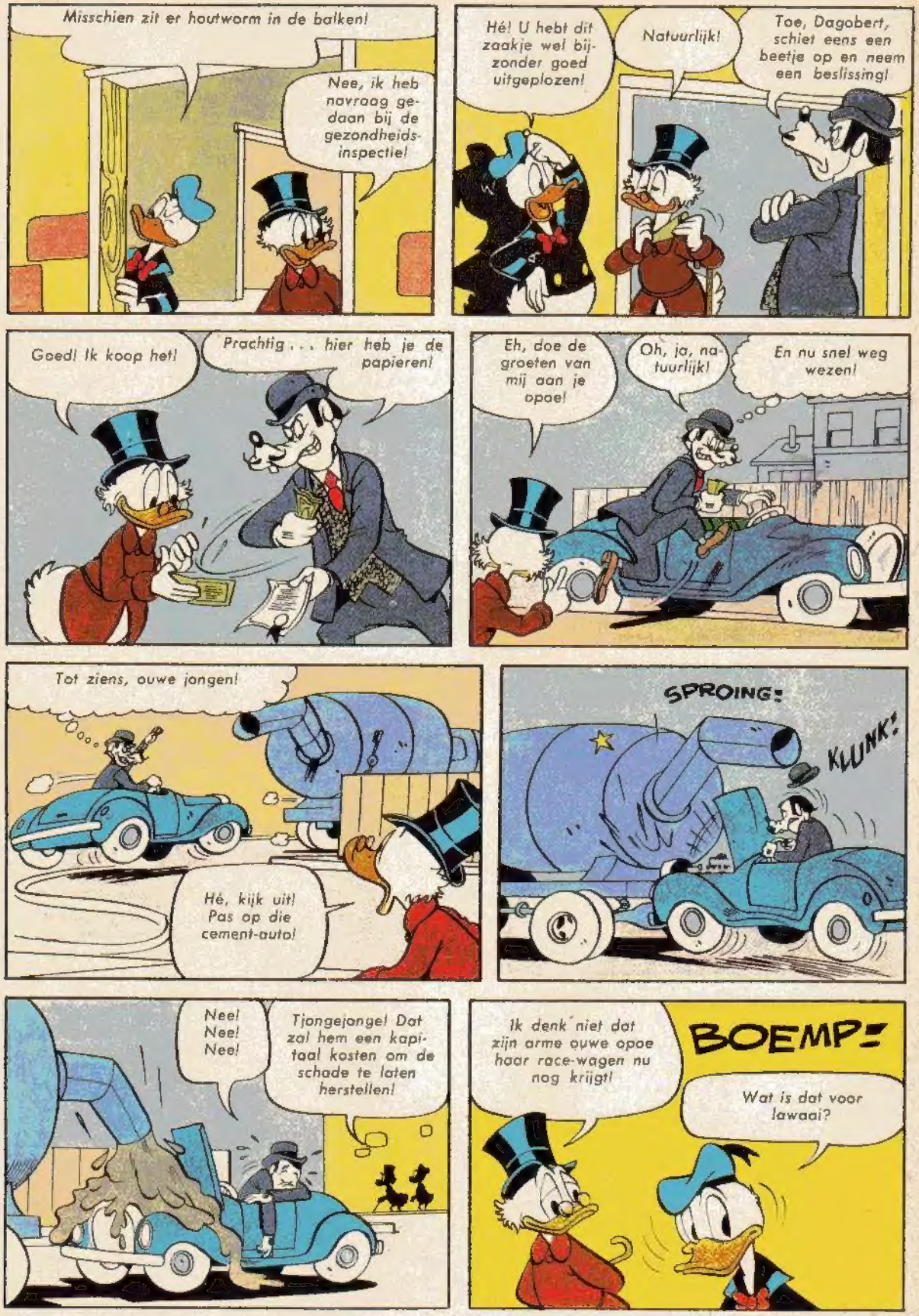
Misschien zit er houtworm in de balken!
Nee, ik heb navraag gedaan bij de gezondheids-inspectie!
Hé! U hebt dit zaakje wel bijzonder goed uitgeplozen!
Natuurlijk!
Toe, Dagobert, schiet eens een beetje op en neem een beslissing!
Goed! Ik koop het!
Prachtig . . . hier heb je de papieren!
Eh, doe de groeten van mij aan je opoe!
Oh, ja, natuurlijk!
En nu snel weg wezen!
Tot ziens, ouwe jongen!
Hé, kijk uit! Pas op die cement-auto!
SPROING!
KLUNK!
Nee! Nee! Nee!
Tjongejonge! Dat zal hem een kapitaal kosten om de schade te laten herstellen!
Ik denk niet dat zijn arme ouwe opoe haar race-wagen nu nog krijgt!
BOEMP!
Wat is dat voor lawaai?

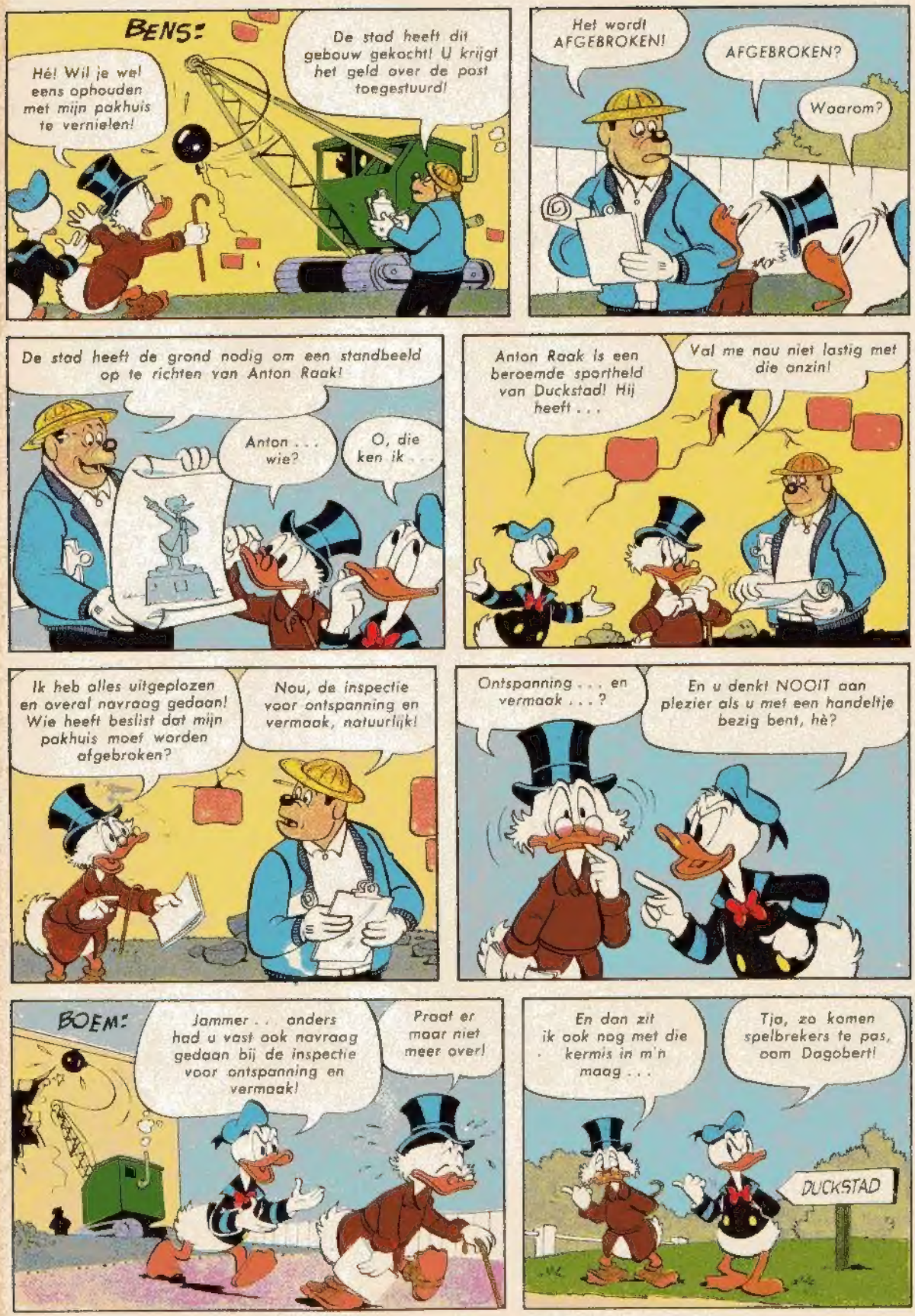
BENS:
Hé! Wil je wel eens ophouden met mijn pakhuis te vernielen!
De stad heeft dit gebouw gekocht! U krijgt het geld over de post toegestuurd!
Het wordt AFGEBROKEN!
AFGEBROKEN?
Waarom?
De stad heeft de grond nodig om een standbeeld op te richten van Anton Raak!
Anton . . . wie?
O, die ken ik . . .
Anton Raak is een beroemde sportheld van Duckstad! Hij heeft . . .
Val me nou niet lastig met die onzin!
Ik heb alles uitgeplozen en overal navraag gedaan! Wie heeft beslist dat mijn pakhuis moet worden afgebroken?
Nou, de inspectie voor ontspanning en vermaak, natuurlijk!
Ontspanning . . . en vermaak . . . ?
En u denkt NOOIT aan plezier als u met een handeltje bezig bent, hè?
BOEM!
Jammer . . anders had u vast ook navraag gedaan bij de inspectie voor ontspanning en vermaak!
Praat er maar niet meer over!
En dan zit ik ook nog met die kermis in m'n maag . . .
Tja, zo komen spelbrekers te pas, oom Dagobert!
DUCKSTAD

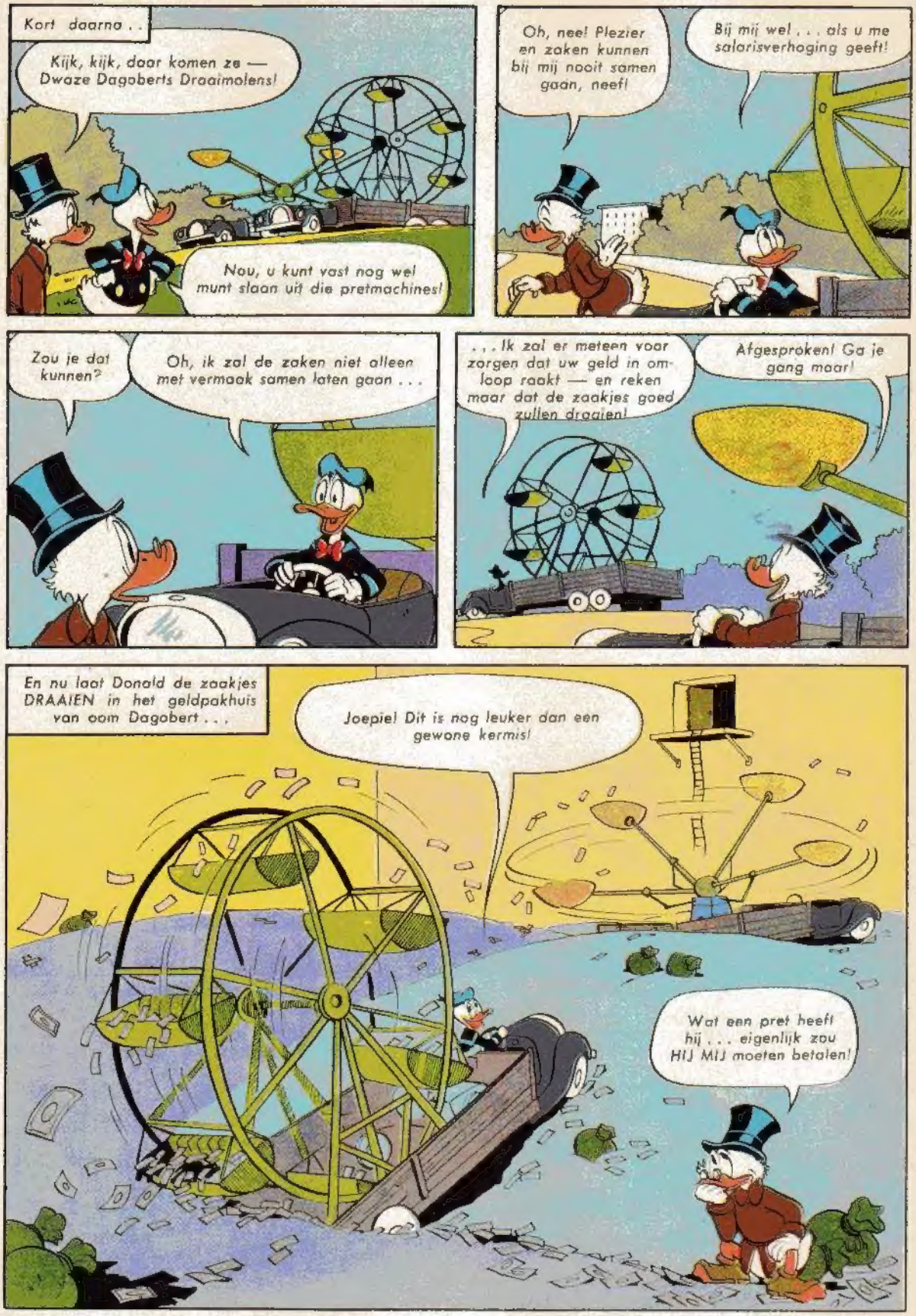
Kort daarna . .
Kijk, kijk, daar komen ze — Dwaze Dagoberts Draaimolens!
Nou, u kunt vast nog wel munt slaan uit die pretmachines!
Oh, nee! Plezier en zaken kunnen bij mij nooit samen gaan, neef!
Bij mij wel . . . als u me salarisverhoging geeft!
Zou je dat kunnen?
Oh, ik zal de zaken niet alleen met vermaak samen laten gaan . . .
. . . Ik zal er meteen voor zorgen dat uw geld in omloop raakt — en reken maar dat de zaakjes goed zullen draaien!
Afgesproken! Ga je gang maar!
En nu laat Donald de zaakjes DRAAIEN in het geldpakhuis van oom Dagobert . . .
Joepie! Dit is nog leuker dan een gewone kermis!
Wat een pret heeft hij . . . eigenlijk zou HIJ MIJ moeten betalen!

WALT DISNEY
Willie Wortel
Willie is er zeker van dat hij succes zal hebben als wetenschappelijk speurder! Hij krijgt juist zijn eerste opdracht!
Of ik een geval van DIEFSTAL kan oplossen? HI-HI HA . . .
Dame . . . ik heb de boosdoener in zijn kraag gevat vóór u een oog kunt knippen.
WETENSCHAPPELIJK SPEURWERK
KLAAR TERWIJL U WACHT
2 RICHTING T.V.
Ik kom eraan!
. . . En toch hoef ik niet van mijn plaats te komen!
Heb je me gezoemd, Willie?
Ja! Haast je naar het huis van Zwanehals met je speurders koffertje, Gijs!
Blijf jij maar lekker zitten, ik ik doe het zware werk wel.
WILLIE WORTEL
WETENSCHAPPELIJK SPEURDER
Ja! Ik zal het onderzoek leiden via de 2 richtingen tv!
2 RICHTING T.V.

En in het huis van Zwanehals . . .
Uw apparaten? Ja, zet ze maar in de woonkamer!
Dank u wel, mevrouw!
Ha, Willie! Hier ben ik!
Dat zie ik! Verzamel nu de leden van het gezin rondom de televisie!
2-RICHT T.V.
Mevrouw Zwanehals . . . Willie wil dat iedereen naar de televisie gaat kijken
Ik zal m'n man ook even roepen!
Eh? Oh, die domkop van een Gijs Gans!
2-RICHTING T.V.
Hij heeft ze naar het verkeerde toestel gebracht! GIJS! GIJS! HIER MOET JE ZIJN!
PANG! PANG!
PANG! PANG!
Boh! Nou is alles in de war gestuurd door zoiets onwetenschappelijks als een wildwestfilm! Nu moet ik er zelf naar toe!
Ahem! Mag ik vragen wat de aard van de diefstal is die hier werd gepleegd?
Oh, ik vroeg me al af wanneer we daar mee zouden beginnen!

WAT werd WAAR vandaan gestolen en WANNEER?
Dat is nogal gemakkelijk te beantwoorden!
Ons beeld werd uit de tuin gestolen . . . terwijl wij twee maanden met vakantie waren! Het stond hier vlak onder het raam!
Hmmm . . Dat standbeeld is dus ontvoerd!
Dit zaakje hebben we in een wip opgelost!
Oh JA??
Natuurlijk we kijken gewoon naar vingerafdrukken op het standbeeld en dan. .
Oh, hou je toch stil!
IK heb de hersens hier! Geef me het fototoestel!
Goed hoor!
Voor een wetenschappelijke aanpak gaan we eerst een foto van de plaats van de misdaad nemen!
FLITS!
Gijs, domme gans . . je hebt 't flitslicht er ACHTERSTE VOREN opgezet!
Nou, ik heb niet zoveel hersens als JIJ, Willie!
Oh, wacht tot ik je in mijn vingers heb! Grrr!
Eh . . als je DIE kant op gaat, krijg je me niet, hoor!

Oeps! Ik zie niks alleen maar sterretjes!
BONK!
Dat klinkt alsof er twee harde hoofden tegen elkaar slaan!
Oef! Ik heb het beeld gevonden, het ligt hier tussen de struiken!
Gunst, wat toevallig!
Ik maak hieruit op dat de orkaan die we twee maanden geleden hebben gehad, het ding omver heeft geblazen en daarna zijn er nieuwe bladeren overheen gegroeid!
En het zou niet gevonden zijn als JIJ het flitslicht niet achterste voren had gezet! Asjeblieft!
Dank u wel, meneer!
Hé en IK dan?
Hmm misschien kan je toch helpen maar NIET als SPEURDER!
En zo .
Oh, dank u wel! NU kan ons beeld niet meer omwaaien!
En ik denk dat ik toch maar een UITVINDER blijf!

Weetjes en dingetjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

HET is heel, heel lang geleden dat er zulke wonderlijke dieren, zoals er een op deze postzegel is afgebeeld, door de lucht vlogen. Er leefden in die tijd monsterlijk grote beesten op aarde: de Sauriers, waarvan de Brontosauriër, met een gewicht van 30.000 kg, de grootste moet zijn geweest. Je ziet hier wat we noemen een vliegende saurië. Zijn vleugels bestonden niet uit veren, maar uit strak gespannen huid. Hij zal dus wel niet echt hebben gevlogen, maar meer gefladderd en gezweefd. Zulke vleugels van huid zijn heel erg kwetsbaar. Bij een kleine beschadiging is het vliegen al onmogelijk. Dit in tegenstelling tot de vleugels van een vogel; ontbreekt er een veer, dan vliegt hij net zo goed.

Men vermoedt dat de vliegende sauriërs door de kwetsbaarheid van hun vleugels heel gauw zijn uitgestorven.

Deze zegel komt uit een serie van 10 stuks met afbeeldingen van allerlei voorwereldlijke dieren erop, uitgegeven in februari 1965 in Polen.

DIE IS GOED!

Moeder: „Wat lees je daar, Bertje?"
Bertje: „Dat weet ik niet, moeder."
Moeder: „Maar je leest toch hardop, jongen?"
Bertje: „Ja, maar ik luister niet!"

Voor kleine koks en keukenprinsessen

FONDANTjuwelen

Fondant (dat smeltend betekent) kun je heel gemakkelijk zelf maken. Je hebt nodig: 300 gram gezeefde poedersuiker, gesuikerde melk uit een blikje, een pakje vanillesuiker en een doosje geconfijte Franse vruchtjes.
Roer een paar eetlepels gesuikerde melk en de vanillesuiker door de poedersuiker en maak er een stevige kluit van. Verdeel de massa in rolletjes en snijd er met een mes plakjes van, die meteen de vorm van een-

(Vervolg fondantjuwelen)

voudige platte ronde fondantjes hebben. Als je handig bent, kun je zelfs allerlei leuke modelletjes van de kneedbare fondant boetseren. De vruchtjes worden doorgesneden en in de fondant gedrukt. Tenslotte bestrooi je een stuk papier met een restje poedersuiker, waarop de fondantjuwelen tot de volgende dag moeten drogen en hard worden.

DAT DOE JE WEL EVEN!

Probeer eens met een potlood de letter D op een stuk papier te schrijven en tegelijkertijd met de grote teen van je rechtervoet een denkbeeldige cirkel op de grond te tekenen.
„Kan ik best!" roep je?
Goed, laat dan maar eens gauw zien wat je er van terecht brengt!

GOUD AAN DE HENGEL

Een 87-jarige meneer uit Meppel, die op een dag wat dromerig aan de waterkant van de Smildervaart zat te hengelen, keek met grote verbaasde ogen naar zijn hengel omdat er geen vis maar een.... dikke gouden trouwring aan bengelde. Later bleek de ring toe te behoren aan een andere hengelaar uit Meppel die de ring een paar jaar geleden op dezelfde plek in het water had laten vallen!

DOMMELDAM doet een winterslaap

door Guus Steenbergen

DOMMELDAM was een heel oud en heel gezellig stadje. Echt zo'n stadje waar vreemdelingen naar komen kijken. Nou, die waren er dan ook genoeg, de hele zomer door. Ze maakten foto's van de oude poorten, waardoor je het stadje binnenkwam. Of van het mooie raadhuis op 't marktplein. Ze zochten prentbriefkaarten uit en souvenirs om mee naar huis te nemen. En natuurlijk kochten ze allemaal bij bakker Bol een zak heerlijke Dommeldamse moppen. Want die waren wijd en zijd beroemd. Bijna iedereen in Dommeldam had het druk met de vreemdelingen. Tenminste in de zomer. Want als 't eenmaal herfst was werd het al gauw minder druk in 't stadje. En in november zag je er alleen nog maar echte Dommeldammers. Die begonnen dan almaar slaperiger uit hun ogen te kijken. Dat was namelijk 't gekke in Dommeldam. Iedereen hield er elk jaar een winterslaap. Een echte winterslaap, die eind november begon en pas volgend jaar maart eindigde. Maar vóór 't zover was, moest er nog 't een en ander gebeuren. De vier zware stadspoorten langs alle vier de poorten. En daarna ging ook hij tevreden naar bed. Maar hij zou heus niet zo tevreden zijn geweest, als hij geweten had dat hij één van de poorten niet goed had gesloten. Want dat was natuurlijk een héél erge fout, met zo'n stad vol slapende mensen. De enige die niet dadelijk sliep was burgemeester Kwiek. Pas tegen de volgende morgen dommelde hij langzaam in. Intussen naderde er over de weg, die naar Dommeldam voerde, een auto. 't Was de auto van meneer Slinger, de klokkenhandelaar. Hij kwam van héél ver weg. En daardoor wist hij niets af van de winterslaap, die de Dommeldammers elk jaar hielden.

Meneer Slinger reed recht op Dommeldam af, met z'n auto vol klokken en wekkers. Vlak voor de poort liet hij zijn auto stoppen.

„Hé," zei hij verbaasd, „waarom zouden ze die poort op een kiertje hebben gezet?" Hij stapte uit en duwde de poort helemaal open, waarna hij Dommeldam binnenreed. Even later drentelde hij over 't lege marktplein. „Wat een dooie boel is dat hier," dacht meneer Slinger zorgelijk. „'t Is nu al tien uur in de morgen. En er is nog niemand op straat. Ik wed dat iedereen nog slaapt. Hoe moet ik hier nu zaken doen?" Maar ineens klaarde zijn gezicht op. „Wacht eens even," mompelde hij, „dit lijkt me echt een stadje waar ze mijn wekkers best kunnen gebruiken. Als ik nu eens op de stoep van ieder huis hier op de markt een wekker neerzet en ik laat ze allemaal tegelijk aflopen, dan is dat natuurlijk een prachtige reclame voor mijn zaak. Iedereen wordt daar vast wakker van. En dan verkoop ik lekker al mijn wekkers!" IJverig begon meneer Slinger z'n wekkers uit te pakken en op te winden. De arme man kon natuurlijk niet weten wat hem boven het hoofd hing als al die wekkers aanstonds gingen ratelen. Want natuurlijk zou iedereen vreselijk boos worden over de verstoring van z'n winterslaap. Maar voorlopig sliep heel Dommeldam nog. Behalve dan de burgemeester. Die lag al een poosje te luisteren naar de vreemde geluiden buiten.

„Verhip," mompelde hij tenslotte, „wat is er toch gaande op de markt? Ik zal maar eens even kijken." Een ogenblik later stond hij voor 't raam en keek naar buiten. Toen rende hij de gang in en de voordeur uit. „Pssst," riep hij zachtjes tegen meneer Slinger, die juist zijn laatste wekker aan het opdraaien was. „Pssst, wat moet dat daar?"

„Ik ben bezig aan een reclameactie voor mijn wekkers," legde meneer Slinger opgewekt uit. „Er staan er wel honderd overal op het marktplein. En die lopen over vijf minuten allemaal tegelijk af. Moet U eens opletten wat een prachtig spektakel dat zal zijn."

„Maar man," snauwde de burgemeester, „je lijkt wel niet wijs om in Dommeldam wekkers te laten aflopen, terwijl iedereen net aan zijn winterslaap is begonnen."

„Winterslaap?" vroeg meneer Slinger onnozel. „Jazeker," foeterde de burgemeester, „hier in Dommeldam doen de mensen nu eenmaal een winterslaap. En daar mogen ze natuurlijk niet in gestoord worden. Dus zet onmiddellijk al die wekkers stil. Anders gebeuren er verschrikkelijke dingen."

„Ja maar," zei meneer Slinger zenuwachtig, „dat gaat niet meer. 't Zijn er veel te veel. En ze lopen over een paar minuten af."

„We moeten 't proberen," riep de burgemeester. „Ik zal je wel helpen." En haastig begonnen ze samen de wekkers, die overal op 't plein stonden stil te zetten. En werden secuur gesloten. Want de Dommeldammers wilden niet in hun winterslaap gestoord worden. Dan wenste iedereen elkaar een prettige winterslaap. En daarna werd 't stil in Dommeldam, heel stil.

En pas als 't lente werd, kwam er weer een beetje leven in de brouwerij, 't Eerst van allen werd de burgemeester wakker. Dat was meneer Kwiek. En zo gauw die zijn ogen open had, wipte hij uit bed en draafde naar het raadhuis. Daar draaide hij aan een knop. En dan begon boven in de toren het carillon te spelen van „Wordt wakker, 't zonnetje is al op". Nou, en daar werd iedereen in Dommeldam dan ook wakker van. Iedereen, behalve bakker Bol. Die was ieder jaar opnieuw véél te laat wakker. Vaak stond er al een héél rijtje vreemdelingen op zijn stoep om een zak Dommeldamse moppen te kopen, als baas Bol z'n oven nog moest aansteken.

Meneer Kwiek was 't daar helemaal niet mee eens. Al een paar keer had hij erover gemopperd. Maar het hielp allemaal niets. De dikke bakker sliep ieder jaar opnieuw veel en veel te lang

Zo was ook nu weer de dag gekomen, waarop de Dommeldamse winterslaap begon. Simon Sleutelmans, de oude poortwachter, deed met z'n grote sleutelbos de ronde

warempel, het lukte, al was 't dan op 't nippertje. Hijgend stonden de twee mannen even later midden op 't marktplein tegenover elkaar.

„Zo," zei meneer Kwiek opgelucht, „dat was dat. En nu wil ik toch wel eens weten hoe U in Dommeldam bent binnengekomen." „Nou, gewoon door de poort," zei meneer Slinger. „Die stond op een kiertje. En toen heb ik ze verder open-

geduwd." „O, o," zuchtte meneer Kwiek, „dan heeft Sleutelmans één van de poorten niet goed gesloten. In elk geval dient U zo gauw mogelijk uit Dommeldam te verdwijnen." „Maar dan heb ik al die moeite voor niks gedaan!" zei meneer Slinger treurig. „Is er hier nu niemand die een wekker nodig heeft?" „Niemand," zei meneer Kwiek. „Als ik in 't voorjaar het carillon laat spelen wordt iedereen in Dommeldam vanzelf wakker. Of eigenlijk toch niet iedereen," ging hij aarzelend verder. „Baas Bol slaapt er ieder jaar weer doorheen. Maar ja, die wordt vast niet wakker van één zo'n wekker." Even stond de burgemeester daar diep over na te denken. Toen riep hij verheugd: „Ja, ik heb 't. Ik koop toch zeker al die wekkers van U. Dan laat ik ze allemaal tegelijk voor z'n bakkerij aflopen. Daar moet hij wel wakker van worden." Je snapt zeker wel hoe fijn meneer Slinger 't vond, dat hij nu zijn wekkers toch nog kon verkopen. Hij pakte alles in een grote doos, die in de hal van 't stadhuis werd gezet. Toen stapte hij vrolijk in zijn auto en reed héél zachtjes Dommeldam uit. Burgemeester Kwiek schoof de zware grendels voor de poort. Toen kroop hij vlug weer in bed om voor de tweede keer aan z'n winterslaap te beginnen. En nu wil je natuurlijk nog weten of bakker Bol wel echt wakker is geworden van al die wekkers? Nou reken maar, hoor. Want 't volgende voorjaar zorgde de burgemeester er wel voor dat de wekkers op de stoep van bakker Bol afliepen op 't zelfde ogenblik dat 't carillon begon te spelen. En nog vóór er iemand anders te voorschijn kwam, stond de dikke bakker al in z'n pyjama voor z'n bakkerij. Zo waren dat jaar de Dommeldamse moppen prachtig op tijd klaar. En dat is zo gebleven ook. Want als voortaan in het voorjaar in Dommeldam het carillon z'n wijsje begint te spelen, ratelen bij bakker Bol ook de wekkers. Daarmee eindigt daar nu voor iedereen de winterslaap precies tegelijk. En dat is ook het eerlijkst, vind ik. En jullie?

Illustratie: Alison Korthals Altes

. . . En in vroeger dagen trokken de dappere ridders op hun fiere ros door het land
WALT DISNEY
Goofy
. . . om kwaad recht te zetten, goede daden te bedrijven en schone jonkvrouwen te redden . . .
Wat komt daar aan? Een nieuw oorlogswerktuig of een koopman in oud-roest?
Het is ridder Goofy van de Vierkante Tafel!
Moet je zien wat er gebeurt als de andere ridders hem in de gaten krijgen!
Moet je zien wat er gebeurt als de Zwarte Ridder hem in de gaten krijgt!
Kijk, kijk, het volk amuseert zich — zie hoe de brave lieden lachen! Ze zijn vast erg gelukkig!
HA, HA, HA!

Ik ben de hofnar Halewijn! Ik vertel mopjes en zing de nieuwste tophits!
Ik ben ridder Goofy en ik trek rond om goede daden te bedrijven!
Ach ja, we moeten allemaal op de een of andere manier aan de kost zien te komen!
Gegroet, schone jonkvrouw! Ik ben gekomen om ridder Goedhart te bezoeken!
Ridder Goedhart is niet thuis!
Ik ben jonkvrouw Gloria! Ridder Goedhart trekt door de dreven om goede daden te bedrijven!
Het schijnt nogal in de mode te zijn om rond te trekken en goed te doen, alle ridders zijn er tenminste mee bezig! Wie blijft er eigenlijk over om kwaad te doen? Op die manier is er geen lol meer aan!
Jonkvrouw Juweeltje en ik zijn de enige overgeblevenen hier, behalve de laaghartige Zwarte Ridder!
HI HI!
Nou, dan zal ik toch maar van mijn paard af komen en . . .
Neem u in acht, ridder Goofy!
AUW, VERDRAAID!

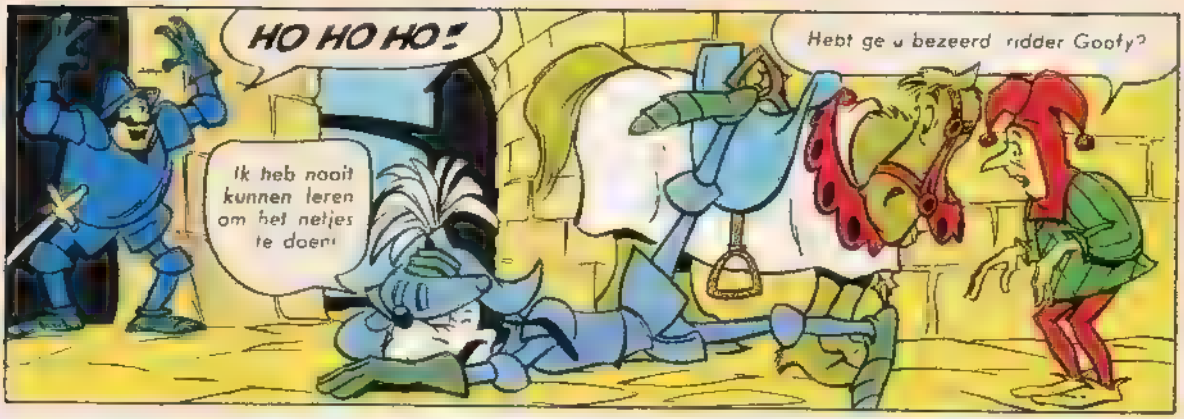
HO HO HO!
Ik heb nooit kunnen leren om het netjes te doen!
Hebt ge u bezeerd ridder Goofy?

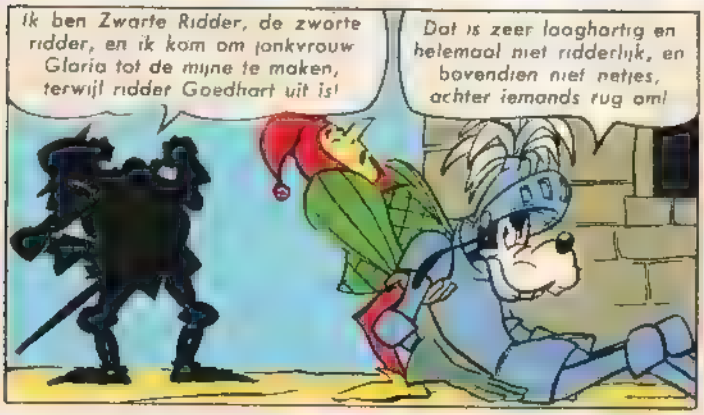
Ik ben Zwarte Ridder, de zwarte ridder, en ik kom om jonkvrouw Gloria tot de mijne te maken, terwijl ridder Goedhart uit is!
Dat is zeer laaghartig en helemaal niet ridderlijk, en bovendien niet netjes, achter iemands rug om!

Spreek me niet tegen, vlegel!
Spreek me niet aan met vlegel, vlegel!
Vechten Vechten!

Neem hem te grazen ridder Goofy
He, dat is niet eerlijk!
Ik heb hem te grazen Halewijn!

Dank je wel, Halewijn, ouwe nar!
Ik krijg jou nog wel! Je hebt me belachelijk gemaakt!

Blijf hier asjeblieft om jonkvrouw Juweeltje en mij te beschermen, tot ridder Goedhart terugkeert!
Dat zal ik gaarne doen, dame!

Als ik niet zo'n honger had, zou ik te kwaad zijn om te eten! Woest ben ik! Ziedend!!
Waar is Merlijn, de tovenaar?
Misschien is hij wel in de knoop geraakt met zijn eigen toverspreuken!
Later

Hier ben ik! Merlijn de Magiër! De grote hoftovenaar! Dames en heren, jonkvrouwen en edelen, mag ik u verzoeken? Trek een kaart, trek een kaart!

Laat ons eens een paar tover-kunstjes zien Merlijn?

Natuurlijk! Vraag maar wat u wilt! Zal ik eens een woeste tijger uit mijn hoed toveren? Dat is erg leuk, hoor, als ik me de spreuk tenminste kan herinneren!

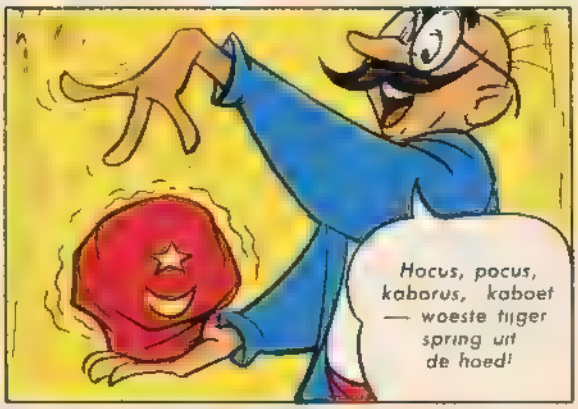
Hocus, pocus, kaborus, kaboet — woeste tijger spring uit de hoed!

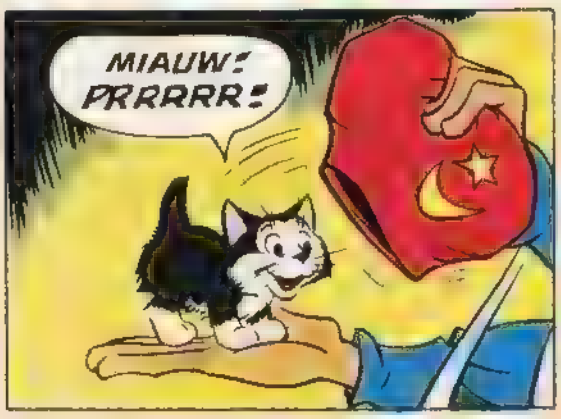
MIAUW! PRRRRR!

Ach, nou ja, ik voel me de laatste tijd niet zo lekker, weet u en dan wil het niet zo best!

Hé, ridder Goofy! Wilt u niet wat toverpoeder of een tweedehands toverstok of zo kopen? Ik hou uitver koop: er zijn heel aardige spulletjes bij, hoor! En voor een prikje!
Nee, nee, dank je wel, Merlijn! Een andere keer misschien, hè?
Halewijn, zing eens een liedje voor ons. Ik heb de laatste tophit nog niet gehoord!
Ik ook nog niet, maar ik zal hem meteen maken, jonk vrouw Fluweeltje! Luister maar!
Nu is het genoeg!
luistert gijlieden naar mijn lied - de Zwarte Ridder beeft als een riet - want Sir Goofy, dapper en koen, gaf de Zwarte Ridder van katoen! Yeah-Yeah-Yeah!
Holle vaten klinken het hardst, zeggen zel Nou, ik zal dit vat eens een beetje vullen, dan zingt-ie misschien wat zachter!
De laag-hartige Zwarte Ridder beeft . . . AAAAhmps!
Hehe! Kijk dàt nou eens! Wat een mooie ballon! Lelijke blaas kaak!
OEMPS?
OEF!
POP!
Als er één ding is dat ik niet kan uitstaan, dan is het een hofnar die probeert leuk te wezen!
HELP!
Ridder Goofy, Vlug! Snel hem te hulp!

En jij houdt je hier buiten, ridder Goofy!
En jij laat hem los, Zwarte Ridder!
Daar gaat ie weer! Vechten, jongens, vechten!
Ik daag je uit tot een tweegevecht!
Goed gezegd! Een tweegevecht!
Auw!
Als ridder Goofy verliest, wie moet me dan beschermen tot ridder Goedhart terugkeert?
Tja! De Zwarte Ridder zei dat hij jou tot de zijne wilde maken, jonkvrouw Gloria!
Hoe laaghartig hij ook is, ik wilde dat hij mij maar een beetje tot de zijne wilde maken! Al was het maar een heel klein beetje! Ik wou dat WIE DAN OOK me maar een beetje tot de zijne wilde maken!
Maak u gereed, schelm! Ik zal je in mootjes hakken!
Hé, blijf af! Dat raampje niet dichtdoen! Open laten asjeblieft! Ik kan hier binnen geen hand voor ogen zien!
Hak 'm in mootjes, hak 'm fijn — pret moet er wezen, pret moet er zijn!
De verliezer is voor mij! De verliezer is voor mij!
Het is hier pikkedonker! Heeft er iemand een blikopener?
Asjeblieft, ridder Goofy! Kiekeboe! En doe goed je best!
Dank je wel, Halewijn! Ik zal 'm eens wat laten zien!

Mijn flitsend zwaard vliegt het vlugst van alle zwaarden in het koninkrijk! Trek het jouwe en vecht!
Oho dat zullen we nog eens zien!
MIJN ZWAARD! MIJN ZWAARD!
Ach, laat ik m n zwaard nou in m n andere pak hebben laten zitten!
Des te erger voor jou! Maar veel verschil maakt het toch niet!
Weet u zeker dat u geen toverspreuk wilt kopen? Ze zijn niet duur en prima! Zal ik hem in een kikker veranderen? Kan ik best!
Het spijt me Merlijn! Ik wil een veel betere oplossing!
Ik heb het! Neem u in acht, Zwarte Ridder! Uw nederlaag is in aantocht!
TEN AANVAL!
HELP!
Niet slecht! Helemaal niet slecht! Maar als hij in een kikker was veranderd was het nog leuker geweest!
En dat waren nog maar zure druiven Moet je zien wat er gebeurt als je op de bananenschil trapt!
Tjonge! Dat is een goeie zet, ridder Goofy! Wat een zet, wat een pret!

Ik heb hem! Ik heb hem! Nou is-ie voor mij!

Zet je hoed af als je in gezelschap van een dame bent liefje! En laten we dan gezellig samen een wandeling gaan maken — jij en ik alleen met z'n tweeën!
HELP! Lamelos!

U hebt me gered, ridder Goofy!
Iedere ridder die een beetje ridder is, had hetzelfde kunnen doen . . . als hij op het idee was gekomen!
Hé, de baas is terug! Daar heb je ridder Goedhart!

Nou, dan ga ik maar weer naar m'n eigen kasteel! Het jachtseizoen voor drakensteken wordt de volgende week geopend en ik moet nodig weer 's een draakje vellen!

Tot ziens, gijlieden! En als je in de buurt van kasteel Camelot bent, kom dan eens aanwippen! Ben ik er niet, dan is ridder Lancelot er wel om jullie te ontvangen!
Je bent toch een ridder zonder vrees of niet? Nou, toon dan een beetje moed en kom terug!
HELP!
Pas op voor struikrovers en roest, ridder Goofy!
Een kikker! Dan ben ik toch niet de enige die het kan! Iemand moet de kunst hebben afgekeken!
En zo leefden ze allemaal nog lang en gelukkig eh, nou ja, bijna allemaal!

Avontuur in Frankrijk

door
ROBERT BATEMAN

Op reis naar Spanje wordt de koffer van Eddie Deulack ondersteboven gehaald. Eddie heeft iets te verbergen, maar wat. Rudolf, de reisleider, houdt hem in het oog. In Parijs loopt Rudolf Eddie na, maar Archie en zijn vrienden zullen op hun beurt Rudolf weer in de gaten houden. Waarom zou hij Eddie toch bespieden?

HARRY sperde zijn ogen wijd open. „Als je me nou betoetert! Heb je daarvan terug?!" Hij fronste zijn voorhoofd en staarde Archie aan. „Misschien heb je toch gelijk en is er wat met Eddie aan de hand. In ieder geval geeft het een doel aan onze wandeling."

„Wat bedoel je?" Die vraag kwam van Tom.

„Nou, heel eenvoudig. Als Rudolf Eddie schaduwt, laten we dan meedoen. Wij zullen Rudolf schaduwen."

Tom keek niet begrijpend. „Waarom?"

Harry zette een heel kinderlijk en onschuldig gezicht op. „Omdat ik, nu ik Archie drie jaar ken, zo'n beetje dokter Watson, de hulp van Sherlock Holmes, ben geworden. Als Archie ruikt dat er iets geheimzinnigs aan de hand is, steun ik hem in zijn oordeel. En hij heeft Eddie Dewiack al vanaf de Franse grens in de gaten gehouden."

Hij had zich intussen van het groepje losgemaakt en baande zich een weg tussen de andere vele voetgangers op het trottoir.

Hij zag er zo verdacht uit, dat een Franse politieagent hem met een argwanende blik nakeek. Harry merkte het niet eens. De politieman bracht zijn hand naar de gummistok aan zijn riem en zwaaide er veelbetekenend mee.

Tom haalde zijn schouders op. „We kunnen beter met Harry meegaan, al is 't alleen maar om hem uit de gevangenis te houden. Ik kan de gedachten van die agent lezen. Hij weet alleen nog niet zeker of Harry een smokkelaar in verdovende middelen is of een roofovervaller!"

Harry slenterde over het trottoir en hield Rudolf aan de overkant van de straat, heimelijk in het oog. Hij floot een zacht, onsamenhangend wijsje. Achter hem volgden langzaam Tom, Archie en Ken, met hun handen in hun zakken.

„Dit is toch gekkenwerk," mompelde Ken. „Wat zijn we nu eigenlijk aan 't doen? Moeten we onze enige avond in Parijs nou echt op deze manier doorbrengen?"

„Het is beter dan naar een onverstaanbare film kijken," herinnerde Tom hem. „We zouden er geen snars van begrijpen."

Ken reageerde hierop met een droog, hatelijk lachje. „En dit vind je zeker allemaal zo helder als glas, is 't niet?" Hij snoof minachtend. „Niemand weet waar het eigenlijk allemaal om gaat. Zelfs Archie niet."

Archie knikte instemmend. Zij waren nu op de hoek van de Rue Montmartre aangekomen en zagen een groot naargeestig gebouw.

„Wat is dat voor een gebouw? Weet iemand dat?"

„Een station," zei Ken somber. „Over tien minuten zijn we allemaal op weg naar Marseille in een veewagen voor 40 hommes en 8 chevaux."

Maar hij vergiste zich. Het was Archie die het zag — de plotselinge, achterwaartse blik van Eddie en toen zijn snelle sprint naar de volgende hoek. Rudolf kwam ook aanhollen en stond daar stil; verbijsterd keek hij de straat uit, die zich in rechte hoeken verder uitstrekte. Een bepaald voorgevoel en een vage hoop zeiden Archie dat in dit gedeelte van Parijs de straten met rechte hoeken op elkaar uitkwamen, als in het patroon van een rooster, en hij schoot met een vaart een linkerstraat in. Het was een nauwe, slecht verlichte straat met geblindeerde winkeltjes en geen ander teken van leven dan de zwakke lichtschijn uit een mieserig café.

Hij rende zo hard hij kon. Met één hand hield hij zijn bril vast om die niet te verliezen en holde voorbij het café in de richting van het schijnsel van een lantaarnpaal in de verte. Daar was zeker een kruispunt.

Het was verder weg dan hij dacht en hij was buiten adem toen hij bij het kruispunt was aangekomen. Hij stond stil en leunde tegen het ijzeren hek rondom de ingang van een metrostation. Het duizelde hem een beetje. Pfff! Hij was helemaal uit vorm. Hij zou wel voor gek staan als Eddie niet deze kant op kwam. Er was nog niets van hem te zien, maar Eddie had dan ook twee zijden van een blok af te leggen tegen hij één. Hij had er toch wel verstandig aan gedaan erop te rekenen dat Eddie de eerste straat links zou nemen? Als je achterna gezeten wordt neem je de eerste dwarsstraat aan je eigen kant van de weg, omdat je automatisch hoopt dat je, zodra je uit 't gezicht bent, wel een steeg zult vinden of 'n bus die net op 't punt

Illustratie TED MATHIJSEN

van vertrekken staat Opeens werd zijn houding gespannen. Daar kwam Eddie aan; met lange regelmatige passen kwam hij over het trottoir recht op hem af. Andere voetgangers keerden verbaasd hun hoofd naar hem toe en even later weer naar Rudolf, die als een geoefend atleet, op nauwelijks 70 meter afstand, achter hem aan kwam. Archie ging boven aan de trap staan van de Metro. Zodra Eddie dichtbij genoeg was om het te zien, gebaarde hij met een brede armzwaai dat hij naar hem toe moest komen.
Eddie stak z'n hand omhoog, ten teken dat hij hem had begrepen en rende naar hem toe. Met drie treden tegelijk gingen ze de trap af en hadden moeite de mensen die de metro uitkwamen, te ontwijken.
Terwijl ze naar het plaatskaartenloket holden, schepte Archie een handvol Frans geld uit zijn zak. Hij schoof het de man aan het loket onder zijn neus zonder te zeggen waar hij heen wilde. Gelukkig bleek dat de kaartjes een vastgestelde prijs hadden; twee kleine bruine kaartjes werden hem in zijn hand geduwd en het volgende ogenblik renden ze de steile helling af naar het perron. Rudolfs voetstappen klonken vlak achter hen.
Uitgeput en nauwelijks meer zijn benen voelend, wankelde Archie het perron op, juist toen de deuren van de trein zich automatisch begonnen te sluiten. Samen met Eddie, nam hij een reuze sprong naar het balkon en draaide zich onmiddellijk om om te zien of Rudolf de deuren ook had bereikt.
En dat had hij!
Maar de deuren waren bijna gesloten. Ze gingen de trein in toen de deuren dicht zoefden en met een triomfantelijke grijns keek Archie Eddie aan. Maar op een of andere manier lukte het Rudolf zich naar binnen, op het balkon te wurmen en de trein in te lopen.
Archie en Eddie hadden het hoofd van Rudolf tussen de andere passagiers opgemerkt en liepen zo ver mogelijk de trein door. „We moeten hem bij de volgende halte of de halte daarna zien kwijt te raken," zei Archie.
„Hoe?" Eddie veegde het zweet van zijn gezicht. Het leek wel of er helemaal geen lucht was in de trein; met de grootste moeite konden ze ademhalen.
De trein begon vaart te minderen voor het volgende station. „Let op!" riep Archie en ging vlak bij de deuren staan. Zodra deze open waren, speurde hij rond, en keek even later recht in het gezicht van Rudolf, die, twee wagons verder, om zich heen loerde.
„Kom mee," drong Eddie aan. „Laten we er hier afspringen en er vandoor gaan."
Archie kon hem met een ferme greep nog net tegenhouden.
„Doe niet zo stom. Hij kan twee keer zo hard lopen als wij. Blijf waar je bent."
Eddie's gezicht was één vraagteken, toen de deuren zich weer sloten en de trein weer op gang kwam. „Wat gaat er nu gebeuren?" — „Hou je gereed bij het volgende station. Als ik zeg: rennen!, dan ren je alsof je voor de Olympische spelen bezig bent."

Eddie schokte met zijn schouders. „Mij best." Toen keek hij Archie opeens onderzoekend aan. „Zeg, hoe ben jij hier eigenlijk bij betrokken geraakt?"
In het korte tijdsverloop tussen twee stations van de metro was er geen tijd op die vraag te antwoorden. De trein ging weer langzamer rijden en opnieuw vatte Archie post bij de deuren. Deze gingen open. Archie keek om en zag hoe Rudolf hem in de gaten hield.
Hij wachtte tot hij het geklik hoorde van het deurmechanisme en zag hoe de deuren zich langzaam sloten. „Kom!" riep hij en toen Eddie naast hem stond op het perron: „En nu terug de trein in. Vlug!"
De deuren gingen dicht en hadden bijna een mouw van Eddie te pakken.
Steunend zette de trein zich weer in beweging.
„Zo, en wat hebben we hiermee nou bereikt? Vertel me dat eens?" vroeg Eddie kwaad.
„Hou je kalm. We hebben hem erin laten lopen."
„O ja? Hoe dan?"
„Hij sprong iets later dan wij de trein uit om ons weer achterna te zitten. Maar hij staat nu op het perron en wij zijn nog in de trein. Gesnopen?"
De boze trek verdween uit Eddies gezicht en maakte plaats voor een brede grijns. Hij ging zitten.
Opeens barstte hij in lachen uit.
„Kom gerust binnen," zei Archie.
Eddie stond even te aarzelen in de deuropening van Archie's kamer.
„Dit is mijn probleem, Archie, en niet het jouwe. Ik zie niet in waarom ik jou erin zou betrekken."
Harry verscheen op dit moment achter Eddie, in het halfschemer van de hotelgang.
„Wie wordt hierin betrokken bij wat?"
Eddie deed een paar passen de kamer in en liet Harry binnen. „Jij en Archie. Vergeet het asjeblieft. Ik los zelf mijn moeilijkheden wel op."
Archie stelde zich op tussen hem en de deur om hem te beletten de kamer uit te gaan. Hij grijnsde.
„Dat gebeurt niet zolang Het Detective Bureau McCuddy in bedrijf is. En Harry, voor het ruwe werk. Vertel eens, Eddie, wat voert die Rudolf eigenlijk in zijn schild?"
Eddie keek behoedzaam van de een naar de ander. Dan schudde hij zijn hoofd. „Nee." „Wat „nee"?" „Als ik jullie vertelde wat ik weet, zouden jullie denken dat ik niet goed snik was."

Nog een week geduld, dan zullen we te weten komen wat de oorzaak is van Eddie's zonderlinge gedrag....

TOM POES en de JAKKERJEKKER

BEWAAR UW DOMME UITVLUCHTEN MAAR VOOR DE POLITIE,..EH..BOMMEL. IK BEN HÉÉL BENIEUWD WAT DE COMMISSARIS ZAL ZEGGEN, ALS...
MIJN GEDICHTENBUNDEL! MIJN LEVENSWERK!...
VERDWENEN!!
HU HEEFT HET NIET BU ZICH, MENEER DE MARKIES.
NATUURLIJK NIET! IK ZEI TOCH...
NIET BU ZICH?! PARBLEU! WAAR HEB JE'M GELATEN, BOMMEL?
BOMMEL, IK SMÉÉK JE, DRAAI ER NIET OM HEEN! DIE BUNDEL IS ME MEER WAARD, DAN WAT OOK!
TRAP NIET OP MUN KUNSTENAARSHART! GEEF TERUG! IK ZAL U DAN LATEN GAAN EH..
MAAR IK...
OP MUN WOORD VAN EDELMAN, IK LAAT U ONGEMOEID VERTREKKEN..
HENDRIKSE! LAAT MENEER LOS!
...ALS U MU DIE BUNDEL TERUGGEEFT!
HM...

HÉ! BLEKE ZALF! ZOEK JE DIT SOMS?!
MIJN BUNDEL! MIJN BUNDEL!
HO!
LAAT EERST BOMMEL GAAN ZOALS JE BELOOFD HEBT!
LAAT MENEER UIT, HENDRIKSE. VLUG! VLUG!!
MOOI! HIER ZIJN DAN JE RUMPJES TERUG!
FI DONC! ZELDEN BEN IK ZO VOOR HET HOOFD GESTOTEN!
TOM POES! WACHT EVEN! IK MOET EENS EEN ERNSTIG GESPREK MET JE HEBBEN!
ACH, VLIEG OP!
DOOR DIE OUWE ZEUR IS HET MISLUKT.
TOM POES!
BAH!
IK BEN BENIEUWD WAT POKUS HIERVAN ZAL ZEGGEN.

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1965 Walt Disney Productions